

[MILICYJA] *sb f*

sg G milicyj(e)j. ◇ pl G milicyj.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Wojsko, służba wojskowa; sztuka, wojenna [militia – żołnierstwo, rycerstwo, wojna Mącz 221b; – wojna Calep; żołnierska, żołnierstwo, nauka rycerska a. żołnierska; żołnierski stan, żołdowanie Cn]: Ten [hetman Mikołaj Firlej] naprzod do Polki przyniośł z Milicyey Czelkiey/ ná ktorey młodość śwą trawił/ obyczay toczenia Obozu. *PapHerby* 387.*

2. *Zakon rycerski: miedzy ktorymi [Pieniązkami] zawnię Mężowie znáčni y sławni bywáli/ roznych Milicy/ ktore w Hiszpániey/ w Sábaudyey/ y w inszych Pánstwach Ordines śwę máią. *PapHerby* 403 [cf Pieniązek [Prokop] Káwaler/ máiąc Chorągiew Białą/ Krzyż ná niey/ według zwyczáiu Rycerzow Ierozolimfkich *PapHerby* 404; EMANVEL [...] Dux Sabaudiae [...] et totius Militiae Hierosolimitanae, Bethleem, et Nazareth, prefertim sancti Mauricij et Lazari, reliquorumque Ordinum sancti Augustini Conuentorum Hospitalium, Magionum, Comendarum omnium locorum piorum Ordinis, et Militiae praedictae [...] MAGnus MAGIster. *PapHerby* 401].*

*Wyrażenie: »kawaler milicyjej hiszpańskiej«: Zá Pánowánia Władysławá Lokietká/ Iákub Bobolá de Piafek fundował Probostwo w Krákwie v Wszytkich Swiętych [...] Ten Iákub był káwalerem Milicyey Hiszpańskiey/ nośił Hábit Biały ná łobie długi z Fámilią śwą. *PapHerby* 384.*

MK